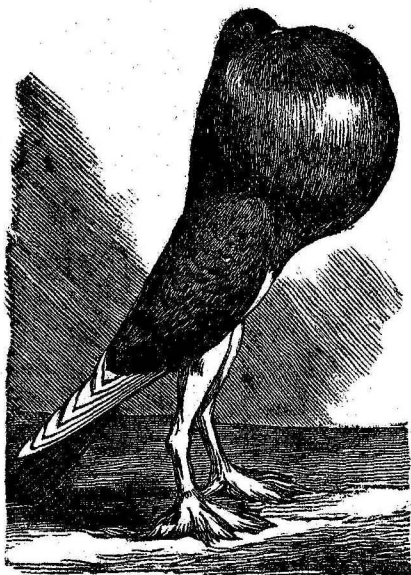

λικιωθεΐσα ἤτο ἰραιοτάτη, διανοήθη κακὰ περί αὐ-
τῆς, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὴν νυμφευθῇ· ἀλλὰ τίς ἐδύ-
νατο νὰ δώσῃ αὐτῇ τοιαύτην ἄδειαν; Εἰς μάτην πα-
ρεκάλεσε καὶ καδίδας, καὶ μουφτίδας, καὶ Χριστιανοὺς
ἱερεῖς, καὶ Ἑβραίους Χαχαμίδας, οὐδεὶς συγκατετέθη.
Ἐπὶ τέλους ἐπέτοχε καδῆν ἀσυνείδητον, ὅστις λαδῶν
χρήματα συνήρθεον εἰς τὸν παράνομον γάμον. Ἄλλ'
ὅτε ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς τελετῆς, καὶ συνήχθησαν
οἱ κεκλημένοι, καὶ ἀνήφθησαν οἱ κλιβανοὶ χάριν τοῦ
γεύματος, ἰδοὺ μαυρίζει ὁ οὐρανός, καὶ ἀστράπτει, καὶ
βροντᾷ, καὶ κεραυνοβολεῖ, καὶ μεταβάλλει τὸν μὲν
γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην καὶ τὸν καδῆν καὶ τοὺς κε-
κλημένους καὶ αὐτοὺς τοὺς μαγεῖρους καὶ παραμαγεῖ-
ρους εἰς πέτρας, τοὺς δὲ κλιβάνους εἰς λουτρὰ θερμά!

Παράδοξος παραλλαγή περιστερῶν.
(Ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἡ ΠΕΡΙ ΑἸΔΙΟΥ ΔΟΞΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐδόξαζον ὅτι ἐντὸς ἡ Γῆ εἶναι κενή. Τὸ
πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς κενὸν ὠνόμαζον ἄδην, καὶ
ἐκεῖ μετέβαινον καὶ κατακόκουν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώ-
πων. Τὸ διάστημα τοῦτο ἐφωτίζετο ὑπὸ ἰδίου ἡλίου,
καὶ εἶχεν ἴδιον οὐρανόν.

Ὁ ἄδης συναίχεται μὲ τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν τῆς γῆς
διὰ ὁπῆς τινος, τὴν ὁποίαν ἔθετον οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνας
εἰς τὸ Ταΐναρον ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, οἱ δὲ
Ἴταλοι εἰς τὴν σπηλαίον ἐν τῇ Καμπανίᾳ παρὰ τῇ λίμνῃ
Ἄορνης· ἀπὸ τοῦ ἄντρου τούτου ὑπῆρχεν ὁδὸς φέρουσα
εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν, τὸν ὁποῖον διήρχοντο αἱ ψυ-
χαὶ διὰ πλοιαρίου διακικουμένου ὑπὸ τοῦ Χάρωνος,

ἀλλ' ἐκεῖναι μόνον ἦσαν παραδεκταί, ὅσων τὰ πτώ-
ματα ἐτύγγανον ἐνταφιασμοῦ· αἱ ἄλλαι περιεφέροντο
εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἕνα αἰῶνα.

Μετὰ τὴν δίοδον τοῦ ποταμοῦ ὑπῆρχε νέα εἰσοδὸς
εἰς τὰ Παλάτια τοῦ Πλούτωνος, ἕνθα ὑπῆρχεν ὁ φοβε-
ρὸς καὶ ἄγρυπνος κύων Κέρβερος. Ἐντὸς τῶν Παλατιῶν
τούτων ὑπῆρχον αἱ ψυχαὶ κατὰ τάξιν τεθειμέναι ἀναλό-
γως τῆς ἡλικίας καὶ τῶν διαφορῶν πράξεων· τινὲς ἦσαν
ἐντὸς δάσους περιπλανώμεναι, καὶ αὐταὶ ἦσαν αἱ τῶν
αὐτοχειριαζομένων ἐξ ἔρωτος. Μετὰ τὸ δικαστήριον
ὑπῆρχεν ὁ Τάρταρος, ὅστις ἦτον φυλακὴ αἰωνία, ἕνθα
ὑπῆρχον ποταμοὶ φλογῶν θειωδῶν, ἰδίως ὁ Πυριφλε-
γέθων, καὶ ἄλλων βρωμερῶν ὁσμῶν, καὶ πλῆθος τρο-
μερῶν βασανιστηρίων.

Ἐπῆρχε δὲ καὶ ἄλλος τόπος λίαν εὐχάριστος καὶ
λούμενος Ἠλύσια Πεδία, τὰ ὁποῖα κατὰ τινὰς ποιη-
τὰς ὑπῆρχον εἰς τὰ κατὰ δύσιν πέρατα τῆς γῆς.

Ἡ παράδοσις συνέμιξε καὶ διετήρησε πολλὰς τοι-
αύτας ιδέας μὲ τὴν ἀληθῆ χριστιανικὴν θρησκείαν·
ὅστω διατηρεῖται εἰσέτι ἡ φράσις, ὁ Ἄκωτος Κόσμος.

Ἐνταῦθα σκοπεύομεν νὰ εἰπῶμεν ὅτι ἐπὶ τῆς ἀρ-
χαιοτάτης ἐποχῆς ὁ ἀνθρώπινος νοῦς κατήντησε νὰ
φαντασθῇ καὶ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ γῆ εἶναι κενὴ ἐντὸς,
καὶ κατοικεῖται ὑπὸ ψυχῶν, ἐνῶν πράγματι τὸ ἐσωτε-
ρικὸν αὐτῆς εἶναι πλῆρες δυαπύρων ἀναλελυμένων
ὕλων.

Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἡ ἰδέα αὕτη ἐγκατελείφθη, καὶ
ἐθεωρήθη γελοία. Καὶ ὁμοῦς ἰδοὺ εἰς τῶν ἐπισήμων
φυσικῶν διερευνῶν τὰ τῆς Κοσμογονίας ἀφίχθη εἰς
τὴν ἐπανάληψιν τῆς παναρχαιοτάτης ταύτης ἰδέας
καὶ εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτῆς. Οὗτος εἶναι ὁ Λέσλιος
ἔστις, ὡς ἀναφέρει ὁ σοφὸς Οὐμβόλδος εἰς τὸν Κό-
σμον του, δυσχυρίζεται ὅτι ἡ γῆ εἶναι κενὴ πρὸς τὸ
κέντρον τῆς, πλήρης ἄβαροῦς τινος βρυστοῦ, ὅτι ἐκεῖ
ὑπάρχουν φυτὰ, κατοικοῦν ζῶα, καὶ ὅτι φωτίζον τὸ
μέρος τοῦτο δύο ἄστρα, ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφό-
νη, καὶ ὅτι παρὰ τὸν βόρειον πόλον κατὰ πλάτος 82
μοιρῶν ὑπάρχει ὁπή, δι' ἧς τὸ βόρειον σέλας διαδί-
δεται εἰς τὰς ὑπογειοὺς ταύτας χώρας!

ΟΝΕΙΡΑ ΕΝ Τῇ ΓΡΑΦῇ.

**Η' ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΝΔΕΚΑ ΑΣΤΕΡΩΝ.**

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Μαρτίου ἐδημοσιεύθη εἰκὼν πα-
ριστώσα τὸ ὄνειρον τοῦ Ἰωσήφ περὶ τῶν δεμάτων τῶν
ἀδελφῶν του καὶ αὐτοῦ· πῶς δηλ. ὠνειρεύθη, ὅτι ἔδωκε